

[I. A. Hansen.]

svarede vi, at det skulde vise sig, det var Meningen, at de skulde holde, og holdt de ikke, maatte vi tage Forholdsregler, der sikrede, at de holdt. Javel, men det er jo netop det, den højtærede Forsvarsminister gør med dette Lovforslag.

Dernæst skal jeg gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Parkov. Han sagde overfor mig, at det var ikke Forsvaret, som det er nu, de Konservative stemte for i 1922, men det var for et Forsvar, som det vilde være, naar Ordningen blev loyalt gennemført. Ja, det er naturligvis rigtigt. Jeg kan ogsaa indrømme, at der har været Tider indenfor den Periode, i hvilken Ordningen har været i Kraft, hvor det har skortet paa en loyalt Gennemførelse; de Bevillinger, Loven af 1922 tildelte Forsvaret, maatte dette naturligvis kræve, naar det skulde bedømmes retfærdigt, og her har det, som sagt, skortet. Men paa den anden Side, den økonomiske Ramme, som var Forudsætningen for Ordningen af 1922, skal ogsaa respekteres. Den var fastsat til ca. 47 Mill. Kr. i en Tid, da Kronens Værdi laa omkring 80. Den maa naturligvis som alt andet tilpasses efter den Kendsgerning, at Kronen senere er steget med 25 pCt. Det var det, der var Meningen med de midlertidige Nedsættelser og Besparelser, som det konservative Folkeparti jo gav sin Tilslutning i forrige Samling, og det er det, der bl. a. er Hensigten med det Lovforslag, vi her behandler.

Nu gør jo det ærede Medlem Hr. Parkov med fuld Ret opmærksom paa, at de militære Budgetter i 1922 er undergaaet en betydelig Reduktion, en Reduktion, som er større end den, der overgik de civile Budgetter i Fjor. Det er rigtigt. De militære Budgetter blev i 1922 reduceret med 17—18 Mill. Kr., og denne Nedskrivning paa en Tid, da andre Budgetter blev skrevet op, kan det være rimeligt i nogen Grad at tage i Betragtning under Behandlingen af dette Lovforslag — det har den højtærede Forsvarsminister for øvrigt ogsaa gjort, baade ved sine midlertidige Besparelsesforslag i forrige Samling og i sit Forslag her —, men jeg vil ogsaa overfor det ærede Medlem Hr. Parkov hævde, at den Omstændighed, at Militærudgifterne blev sat ned i 1922, ikke kan fritage dem for at komme ind under den almindelige Tilpasning efter Kronestigningen. Forsvarsrevisionen i 1922 var nemlig ikke i første Række dikteret af økonomiske Hensyn, men af militærpolitiske Hensyn, idet Lovgivningsmagten fandt, at Situationen efter Verdenskrigen og Erfarin-

gerne fra denne tilskyndede til en Omlægning og Omorganisation af vore Forsvarskræfter, og at den gjorde en Indskrænkning af det militære Apparat forsvarlig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, gjorde nu gældende, at hans Udtalelser ved Behandlingen af Forsvarslovene i 1922 var i nøje Overensstemmelse med det, han sagde nu. Han sagde, at Nybygningskontoen den Gang var et Skøn, og nu havde det vist sig, at man havde skønnet forkert. Men det er en Fejltagelse fra det ærede Medlems Side. Den, der gjorde dette gældende, var mig, jeg fremhævede, at vi havde den organiske Lov, og det var den, man maatte rette sig efter, og naar man sagde: Dette kan man nøjes med som Nybygningskonto, maatte ethvert Menneske være klar over, at det var ganske umuligt, det kunde ikke holde. Overfor det blev det atter og atter hævdet af det ærede Medlem: Ja, men det er jo Pengene, der bliver bevilget, det er det, man skal holde sig til. Jeg sagde: Det er kun et Skøn, og enhver kan indse, at det Skøn er fuldkommen fejlagtigt. Nu skønner man, at en Fordobling af Nybygningskontoen vil være fornøden, fordi man indskrænker Tonnagen fra 18 000 til 16 000 Tons. Det er for saa vidt rigtigt, men der er bare det at tilføje, at enhver ogsaa kan se, at denne Nybygningskonto ikke vil kunne holde. Af de 4 Orlogsskibe, vi har, er det ene efter Forslaget allerede gaaet ud af Sagaen og maa tilhøre Reserven og ikke Linien — det løb af Stabelen i 1899 og er altsaa 28 Aar gammelt. Det næste i Rækken, „Olfert Fischer“, vil være ude af Sagaen om 3 Aar. Hvis denne Nybygningskonto skulde kunne holde, skulde man i Løbet af disse 3 Aar kunne bygge 2 Orlogsskibe af den Type, som her er foreslaaet. Enhver er paa det rene med, at det lader sig ikke gøre. Efter al Sandsynlighed vil Forholdet være det, at efter 3 Aars Forløb er der 2 Orlogsskibe i Linien, medens Forslaget forudsætter 4, de øvrige maa gaa over i Reserven. Enhver kan se, at den Nybygningskonto, man nu foreslaar, ikke kan holde. Enhver kunde ogsaa se i 1922, at den da opstillede Nybygningskonto ikke vilde slaa til, men ikke desto mindre hævdede man fra Regeringens og den højtærede Ordførers Side, at det var der ikke Spor af Tvivl om. Saaledes forholder det sig.